

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

Index Capitvm Et Paragraphorvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

INDEX CAPITVM
INDEX CAPITVM ET PARAGRAPHORVM.

CAPVT I.

Quid sit Honor, Laus, Gloria? quantum bonum? & aequè istud bonum improbis, ac probis contingere. Pag. 1.

§. 1. *Quid, & unde Honor, & quomodo à Gloria differat?* Ibid.

§. 2. *Quantum bonum sit Honor? eumq; excellentioribus, excellentiorem deberi.* 4.

§. 3. *Multos contra Deum murmurare, quòd Honor aequè malis ac bonis detur, vel negetur.* 7.

CAPVT II.

An, & quo modo vel fas, vel vanum sit, Honorem gloriamuè appetere? Pag. 10.

§. 1. *Agésilauus, & alij cur contempserint honorem?* Ibid.

§. 2. *Cur Christus reprehenderit Phariseos, ob Phylacteria dilatata, & simbrias magnificatas?* 12.

§. 3. *An, & quomodo liceat Magistri, vel Patris titulum appetere, vel non appetere? & num virtus Humilitatis antiquitus fuerit cognita?* 13.

§. 4. Hu-

ET PARAGRAPHORVM.

- §. 4. *Humilitatis & Magnanimitatis, tamquam eiusdem virtutis, esse, honoris appetitum refranare.* 15.
- §. 5. *Qua sit Magnanimi indoles circa honorem?* 17.
- §. 6. *Magnanimitatem non aduersari Christiana humilitati.* 19.
- §. 7. *Quatuor modis gloriam appeti; sed non omnibus bene.* 21.
- §. 8. *Gloriam humanam, nequaquam, ut finem operum nostrorum, esse spectandam.* 27.
- §. 9. *Quando bonum sit, hominibus velle placere?* 31.
- §. 10. *Honorem sine alio fine appetere, esse vanorum.* 36.

CAPVT III.

Nonnulla, circa licitum, vel illicitum honoris appetitum, quaesita, quando scilicet is rationi conformis sit? quando honor negligi, vel non negligi possit? & quale in eo sit praemium, vel incitamentum virtutis?

Pag. 39.

- §. 1. *Non omne bonum bene appeti.* Ibid.
- §. 2. *Cur bona fama non sit negligenda?* 41.
- §. 3. *An honor, & quo modo tamquam virtutis praemium possit appeti?* 43.
- §. 4. *Multos, ob honorem, magna, & bona*

Ll 2

facere

INDEX CAPITVVM

facere, sed malè, si propter solum honorè. 46.

CAPVT IV.

Gloriam Deo debitam, Deo dandam, immò
Deum in gloria appetenda imitandum.

Pag. 51.

§. 1. *Quo modo omnia in gloriam Dei sint faci-
cienda?* Ibid.

§. 2. *Cur Deus gloriam à nobis expetat?* 54.

§. 3. *Quo modo nos, imitatione Dei, possumus
gloriam expetere?* 56.

CAPVT V.

Quando vana gloria ab hominibus appeta-
tur? & num liceat desiderare Episcopa-
tum? Pag. 58.

§. 1. *Tres vana gloria classes.* Ibid.

§. 2. *Cur Episcopatus licitè peti possit?* 62.

§. 3. *Laborem, non honorem, in Episcopatu
esse appetendum.* 65.

§. 4. *Qui fugiant, qui ambient regimen?* 67.

§. 5. *Episcopatum qui fugerint?* 68.

CAPVT VI.

Deum iustè beatos, in cælo, gloria & hono-
re; in terris autem gratia & iustitia co-
ronasse; nec sine magnis caussis homini-
bus gloriæ appetitum reliquisse. Pag. 71.

§. 1. *Quid sit, & quanti facienda Gloria ca-
lestis?* Ibid.

§. 2. *Qua*

ET PARAGRAPHORVM.

- §. 2. *Qua in gloria creatus sit homo?* 74.
 §. 3. *Etiam post Adami lapsum aliquid esse in homine, quod honorari possit.* 76.
 §. 4. *Cur honoris appetitus homini insit?* 77.
 §. 5. *Vana gloria atq; honoris causâ facta aliquando in Dei honorem conuerti.* 79.
 §. 6. *Et Christi, & magnorum principum magnos honores fugientium exemplo, satius esse honoris appetitum domare.* 82.
 §. 7. *Laudis amore, & metu dedecoris, multa mala vitari, & bona fieri.* 84.
 §. 8. *Honoribus labores velut melle condiri.* 86.
 §. 9. *Honoribus homines conciliari.* 89.

CAPVT VII.

Per laudem gloriamq; humanam, multos non solùm ad artes, verùm etiam ad virtutes fuisse excitato. Pag. 91.

- §. 1. *Ab honoribus artes, & artifices inuitari.* Ibid.
 §. 2. *Quantopere olim Poëtae sint honorati?* 93.
 §. 3. *Oratores, Historici &c. quantis honoribus sint cumulati?* 96.
 §. 4. *Honore industriam castimoniamq; firmari.* 99.
 §. 5. *Honor eos fortitudinis.* 103.
 §. 6. *Opera nostra ad Dei honorem referenda,*

INDEX CAPITVM

*non autem ad propriam famam, more Eth-
nicorum.* 107.

CAPVT VIII.

Quibusnam honor, & qualis? præsertim,
Parentibus, Præceptoribus, Senioribus
debeatur? Pag. 110.

§. 1. *Quatuordecim classes eorum, quibus ho-
norem debemus exhibere.* Ibid.

§. 2. *Quis honor Parentibus debeatur?* 113.

§. 3. *Laconis, Elisei, & Theodosij de obseruan-
tia erga Magistros iudicium.* 115.

§. 4. *Alia illustria exempla eorum, qui Præ-
ceptores suos honorauerunt.* 118.

§. 5. *Senibus, tamquam Patribus, aut Præce-
ptoribus, aut Magistratui, honorem deberi.*
121.

§. 6. *Varij modi, quibus Senes possunt, aut so-
lent honorari.* 124.

§. 7. *Senes non esse contemnendos.* 131.

CAPVT IX.

Coniugibus, Dominis, Benefactoribus, re-
rum peritis, & amicis honorem deberi.
Pag. 134.

§. 1. *Coniugibus quis honor debeatur?* Ibid.

§. 2. *Servos dominis suis honorẽ debere.* 136.

§. 3. *Quo modo tractandi sint serui, ut Domi-
nos suos honorent?* 139.

§. 4. *Cur?*

ET PARAGRAPHORVM.

- §. 4. *Cur? & quo modo honorandi sint benefactores?* 143.
- §. 5. *Rerum, in quacumq; re, periti, quantum sint honorati?* 146.
- §. 6. *Iuris peritorum, ac precipuè Christophori Longolij honor.* 150.
- §. 7. *Theologorū, ac SS. Patrum honor.* 152.
- §. 8. *Quàm fuerint honorati Philosophi?* 155.
- §. 9. *Pulchrum ab eloquentia nomen qui sint sortiti?* 158.
- §. 10. *Amici cur honorandi?* 159.

CAPVT X.

Viduas quoque, & Magistratus, & Sacerdotes Deoq; consecratos, itemq; Sanctos, & omnes Christianos, præcipuè autem Deum esse summo honore prosequendum. Pag. 161.

- §. 1. *Viduas honorandas, non ledendas esse.* Ibid.
- §. 2. *Cur Magistratus sit honorandus?* 163.
- §. 3. *Magistratus obedientiâ honorandos.* 166.
- §. 4. *Alij modi, quibus Magistratus solent honorari.* 169.
- §. 5. *Tam in veteri, quàm in nouo Testamento Sacerdotes fuisse eximie honoratos.* 171.
- §. 6. *Varij Sacerdotum honores.* 174.
- §. 7. *Hostiis erga Sacerdotes reuerentia.* 177.

INDEX CAPITVM

- §. 2. Honor Sanctis debitus, & habitus. 179.
- §. 9. Sancti nomine honorati, & alijs modis culti. 182.
- §. 10. Canonizatione culti Sancti. 185.
- §. 11. Varijs modis, sed maximè invocationi Sanctos honorari. 187.
- §. 12. Contra invocationem Sanctorum quam infirma argumenta afferantur? 190.
- §. 13. Omnes honorandos esse. 193.
- §. 14. Deum ante omnia colendum atq; honorandum esse. 196.

CAPVT XI.

Cur non solùm malis, sed etiam sæpe bonis honores negari, vel auferri diuina providentia pariatur? Pag. 199.

- §. 1. Perire honorem, qui indignis tribuitur. Ibid.
- §. 2. Ob quas causas honor indignis non sit dandus? 201.
- §. 3. Quas ob causas bonis honores non conferantur? 205.
- §. 4. Honoratorum pericula, & status. 208.
- §. 5. S. Spiridonis patiens humilitas honorata. 210.
- §. 6. Nihil honoris vel acquirendi, vel recuperandi causâ ambitiosè agendum. 211.
- §. 7. Eosdem esse iniuriarum & honorum contemptores.

ET PARAGRAPHORVM.

- temptores. 214.
 §. 8. *Hercules Ferrariensis atroci iniuria affectus, quàm magna cum laude & utilitate ignouerit?* 217.
 §. 9. *Religiosus cetera negligens, ob iniurias condonatas, iudicium Dei euadit.* 228.

CAPVT XII.

Cur non solum bonos, sed etiam malos sinat honorari DEVS? Pag. 231.

- §. 1. *Ob quas causas bonis honor sit exhibendus?* Ibid.
 §. 2. *In deferendis honoribus ordinem esse seruandum.* 232.
 §. 3. *Obedientiã Deo magis, quàm hominibus honor deferendus.* 236.
 §. 4. *Fily Deo vocanti potiùs, quàm parenti reuocanti pareant.* 239.
 §. 5. *Vel Ethnicos, quæ recta erant, honori suo preposuisse.* 241.
 §. 6. *Cur, ex parte hominum, indigni ad honores promoueantur?* 243.
 §. 7. *Cur, ex parte demonum, indigni honoribus inescantur?* 245.
 §. 8. *Cur, ex parte Dei, indigni sinantur honores capessere?* 248.
 §. 9. *Ad gloriam omnes, sed non omnes ad veram aspirare.* 250.

LI §

§. 11. Eos,

INDEX CAPITVM

- §. 11. *Eos, qui laudem suam quarunt, saepe indignationem mereri, in edificijs.* 252.
 §. 12. *Gloriam humanam is dari saepe, quibus alia merces, in altera vita, non manet.* 255.

CAPVT XIII.

Superbos, Calumniatores, Detractores, & omnes iniustos atque impios, meritò infamari, & aliquando etiam vtiliter rideri. Pag. 258.

- §. 1. *Malè aliquos dolere, siquid in honore patiantur.* Ibid.
 §. 2. *Varij modi, quibus antiqui reos infamiã notauerunt.* 260.
 §. 3. *Ex sacra historia superbi humiliati.* 262.
 §. 4. *Diocletiani superbia itidem à verbibus castigata.* 265.
 §. 5. *Cosrboe regis superbia humiliata.* 266.
 §. 6. *Confusio in pœnam.* 269.
 §. 7. *Confusio in medicinam.* 271.

CAPVT XIV.

Hypocritas detectos iustissime, pro quaesita laude, ignominijs omnibus appeti, & concidi. Pag. 273.

- §. 1. *Quibus similes sint Hypocrita?* Ibid.
 §. 2. *Hypocritas meritò puniri.* 275.
 §. 3. *Nostro quoq; seculo esse Hypocritas, qui puniri, ac dedecore affici mereantur.* 279.

§. 4. Be-

ET PARAGRAPHORVM.

- §. 4. Bene credentes, sed malè fundati aduersis probantur; & agnoscuntur. 282.
§. 5. Malitia simulantium pietatem. 283.
§. 6. Quàm meritò Deus Hypocritas detegat, & puniat? 287.
§. 7. Quàm diuersa sit mors Hypocritarum, & simpliciter Deo seruientium? 290.
§. 8. Quanta sit ubiq; multitudo Hypocritarum? 292.

CAPVT XV.

An, & quibus, & quo pœnitentiæ fructu, Deus hominum quorundam peccata, absq; eorum infamia manifestet, ad clementiam suam manifestandam? 296.

- §. 1. Futura contingentia, & secreta cordium soli Deo nota esse. Ibid.
§. 2. Deum Sanctis suis multa occulta reuelare. 298.
§. 3. Alijs oculis homines à Deo, alijs ab hominibus aspici. 299.
§. 4. Deum interna hominis videntem, maximè timendum esse. 302.
§. 5. Non sine caussa paucis à Deo reuelari internum aliorum hominum statum. 305.
§. 6. Mira peccatoris pœnitentiæ mutatio. 306.
§. 7. Pau-

INDEX CAPITVM

- §. 7. *Pauli Simplicis visio detecta.* 308.
 §. 8. *Peccatoris malè in templum intrantis
 & bene exeuntis conuersio.* 309.
 §. 9. *Quo modo ad templum eundem, & oran-
 dum, ut exaudiamur?* 311.

CAPVT XVI.

Quantoperè iudicia hominum, in aliorum
 factis censendis, errare possint? 314.

- §. 1. *Quis Ordo Celestinarum Annuntiatarum,
 & qua illius Fundatrix?* Ibid.
 §. 2. *Quae Mariam Victoriam, ad opera mi-
 sercordiae exercenda, meditatio incitauerit? Et
 qua opera egrotis praestiterit?* 315.
 §. 3. *Impiè agere visa, quam piè egerit?* 325.
 §. 4. *Ad tentationes in morte patiendas,
 quemq; se parare debere: & temerarium iu-
 dicium cauendum.* 327.
 §. 5. *Non indicandum esse secundum exter-
 nam faciem.* 330.
 §. 6. *Temerarijs iudicijs etsi omnia sint plena,
 tamen ea esse contemnenda.* 331.

CAPVT XVII.

Quantis iniurijs à temerè iudicantibus;
 quantis beneficijs à Deo temerè iudicati
 innocentes afficiantur? Pag. 335.

- §. 1. *Scripturae exemplis docetur, sinere Deū
 infamari innocentes, sed eosdem iterum in
 hono-*

ET PARAGRAPHORVM.

- honorem reponere. *Ibid.*
- §. 2. Hospitalitas erga pauperes Christi, quam Deo grata? 336.
- §. 3. Opiparū & ferale Comitum epulum. 338.
- §. 4. Facile esse errare praesertim eos, quos Zelotypia decipit. 341.
- §. 5. Temeritas iudicij è re nihili, vel quam ipsi facimus, hausti. 343.
- §. 6. Mortui loquentis atq; ad vitam excitati, de innocentia, testimonium. 345.
- §. 7. Suspiciones adulterij inter varios innocentes coniuges nata. 349.
- §. 8. Iudicia temeraria quoties, & quam iniquè ferantur? 350.
- §. 9. Temerarium iudicium quam graue sit peccatum, & cur? 352.
- §. 10. Temerariè iudicantes Dei Summi Iudicis iurisdictionem inuadere. 353.
- §. 11. Quas ob causas Deus prohibuerit iudicia temeraria? 355.
- §. 12. Optimum, contra temeraria iudicia, remedium, in proprium sinum inspicere, & sua peccata considerare. 358.
- §. 13. Malorum esse, in se sua mala, in alijs eorum bona non videre. 359.
- §. 14. Multos ita cacos esse, ut etiam temeraria iudicia iactent; quibus tamen tandem
sum

INDEX CAPITVM

sius error quandoq; ostenditur à diuina bonitate. 361.

CAPVT XVIII.

Mirabili Dei iudicio plus prodesse reprehensiones; quàm laudes adulationesque humanas. Pag. 365.

- §. 1. *Adulationes periculosas esse.* Ibid.
- §. 2. *Adulatores à Sapientibus semper fuisse tamquam noxias bestias, repulsos.* 367.
- §. 3. *Reprehensores sapientibus charos, insipientibus exosos esse.* 370.
- §. 4. *S. Monica reprehensione ancilla correcta.* 373.
- §. 5. *Innocenter reprehensi, & à Deo defensi Religiosi exemplum.* 377.
- §. 6. *Reprehensionum patienter ferendarum remedia.* 379.
- §. 7. *Reprehensiones prudentes, ac mansuetas esse oportere.* 381.
- §. 8. *Mirum amari laudatores, & vitari reprehensores, cum contrarium fieri oporteret.* 383.

CAPVT XIX.

Deum non deesse innocentibus humiliatis, sed eos in tempore suo tantò gloriosius exaltare, idque per varia miracula. 385.

- §. 1. *Deum antè homines humiliare, quàm exaltat.*

ET PARAGRAPHORVM.

- exaltat. Ibid.
- §. 2. Christum ipsum multis antè modis humiliatum, quàm exaltatum fuisse. 388.
- §. 3. Eodem modo etiam in alys hominibus humilitationem, ante exaltationem pracesse. 390.
- §. 4. S. Brooni Episcopo macula per calumniã aspersa, per S. Brigidam prodigiosè absterisa. 392.
- §. 5. Quàm prodigiosè fama castitatis in Britio Episcopo sit defensa? 394.
- §. 6. Quomodo olim innocentia sit per ignes probata? 396.
- §. 7. Porphyria, & S. quidam Abbas ab infamia diuinitus liberati. 397.
- §. 8. Castitatis, & fidei calumnia ignibus purgata. 399.
- §. 9. Luculenta meretricis calumnia, ingenti miraculo refutata. 402.
- §. 10. Alia mulieris impostura in alterius damnium excogitata, mirabili Numinis providentia detecta. 409.

CAPVT XX.

Mirum Dei iudicium in agricola Voburgensi, alijsque duobus per mortem & summam infamiam, ad summam gloriam perductis.

Pag. 414.

§. 1, Hl.

INDEX CAPITVM

- §. 1. *Historia sequentis autoritas, & fides.*
Ibid.
- §. 2. *Rustici Voburgensis sub patibulo sepulti
infamia gloriosa.* 415.
- §. 3. *Mira circa hunc rusticum Dei prou-
dentia.* 432.
- §. 4. *Marcadelli fidelitas, & iniustum suppli-
cium, miraculis compensata.* 433.
- §. 5. *Plurimos, per infamiam, & quidem eti-
am sanctissimos ad gloriam duci.* 436.
- §. 6. *Innocentis iuuenis, suspensi in patibulo
miraculosa conseruatio.* 440.

CAPVT XXI.

Ephreæmo iuueni, Diacono, itemque Io-
anni Eremitæ, alijsque iustè vtiliterque
immissa carceris calamitas, ob aliam ta-
men causam, quàm quæ eos capiendi oc-
casio fuit. Pag. 444.

- §. 1. *Quis qualisue fuerit S. Ephræm?* Ibid.
- §. 2. *Ephræm iuuenis quàm mirabili prou-
dentia Dei in carcerem sit coniectus?* 447.
- §. 3. *Duo alterius criminis rei, ob crimen,
quod non fecerant, in carcerem coniecti sunt.*
449.
- §. 4. *Ephreæmi pueri angustia, & idem alio-
rum trium iustus carcer, quamuis aliam, ob
causam, quàm quæ obiciebatur illis.* 452.
- §. 5. *Ephræm*

ET PARAGRAPHORVM.

- §. 5. Ephraem inter angustias votum edit religionis. 454.
- §. 6. Ephraem diuinâ providentiâ è carcere liberatur, in quem iustissimè coniectus erat. 456.
- §. 7. Ob eleemosynam pauperibus negatam, tamquam latro damnatur, vir aliqui Sanctus. 459.
- §. 8. Iustissima Numinis providentia, ob occultas causas, hominibus similes Ephraemo casus immitti. 461.
- §. 9. Per impatientiam mala non tolli, sed multiplicari. 465.
- §. 10. Omnes calamitosos se reos agnoscere debere. 467.
- §. 11. Alius, qui dubitavit, An Deus esset, carcere emendatus. 470.

CAPVT XXII.

- Sapientissimos quosque tam Ethnicorum, quàm Christianorum, sponte honorem fugisse, aut reliquisse. 472.
- §. 1. Ius ad honorem magni, honorem ipsum, parui faciendum. Ibid.
- §. 2. Ethnicorum in honoribus deponendis, vel etiam contemnendis generositas. 473.
- §. 3. Ambitionis, & ambitiosorum contemptus. 476.
- M m
- §. 4. Chri-

INDEX CAPITVM

- §. 4. *Christus exemplo suo docuit honorum fugam.* 478.
 §. 5. *S. Paulus honorum fugâ clarus.* 480.
 §. 6. *Quantùm S. Hilarion, S. Franciscus, aliq̄, & quo iure, honorem contempserint?* 482.
 §. 7. *Mirissimum odium honoris Sancta cuiusdam.* 485.
 §. 8. *Humilitatē esse causam exaltationis, docetur exemplo eius, qui ob acum Abbas factus est.* 489.

CAPVT XXIII.

An, & quam in se esse humilitatis causam innocentes, viri docti, iusti, pij, Sancti, Deipara, & adeò Christus ipse Dei Filius, deniq; superiores ratione inferiorum, iudicare & dicere possint? Pag. 492.

- §. 1. *Quantò quisq; in terris maior, tantò se debet magis humiliare.* Ibid.
 §. 2. *Christus à se humilitatem disci volens, an humilitatem simulârit?* 494.
 §. 3. *Cuius rei cognitio humiles efficiat?* 497.
 §. 4. *Christi, aliorumq; summa humilitas, ex summa Nihili sui agnitione.* 498.
 §. 5. *Christi summa humilitas ex summa exinanitione.* 501.
 §. 6. *Christi maxima humilitas, ex habitatio-*
 nis

ET PARAGRAPHORVM.

- ne, operatione, & vestitu agnoscenda. 502.
- §. 7. Christi immensa humilitas in iniurijs, & despectibus perferendis. 504.
- §. 8. Christus, etsi peccare non potuit, tamen, ut peccator, immò tamquam latro passus, quantum hominibus peccatoribus dederit exemplum humilitatis? 506.
- §. 9. Prater Christum, & eius Matrem, omnes homines, tamquam peccatores, se se posse humiliare. 510.
- §. 10. Quanta hominibus à peccato causa sit, se se humiliandi? 511.
- §. 11. Quo modo doctrina excellentes se se humiliare possint? 513.
- §. 12. Omnes mortales posse fieri humiles, si se maioribus comparent. 516.
- §. 13. Quid etiam miraculorum patratores possit humiles facere? 517.
- §. 14. Recordatio peccati remedium est humilitatis. 520.
- §. 15. S. Pauli exemplo, propria peccata, & aliorum virtutes esse ante oculos ponendas. 521.
- §. 16. Quibus modis possit sibi, qui in aliqua re superior est, inferiorem pro superiore habere? 524.
- §. 17. Optimum humilitatis remedium NOS. SE SEIPSVM. 537.

M m 2

IN